Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26948
Copyright: Admont, Benediktinerstift

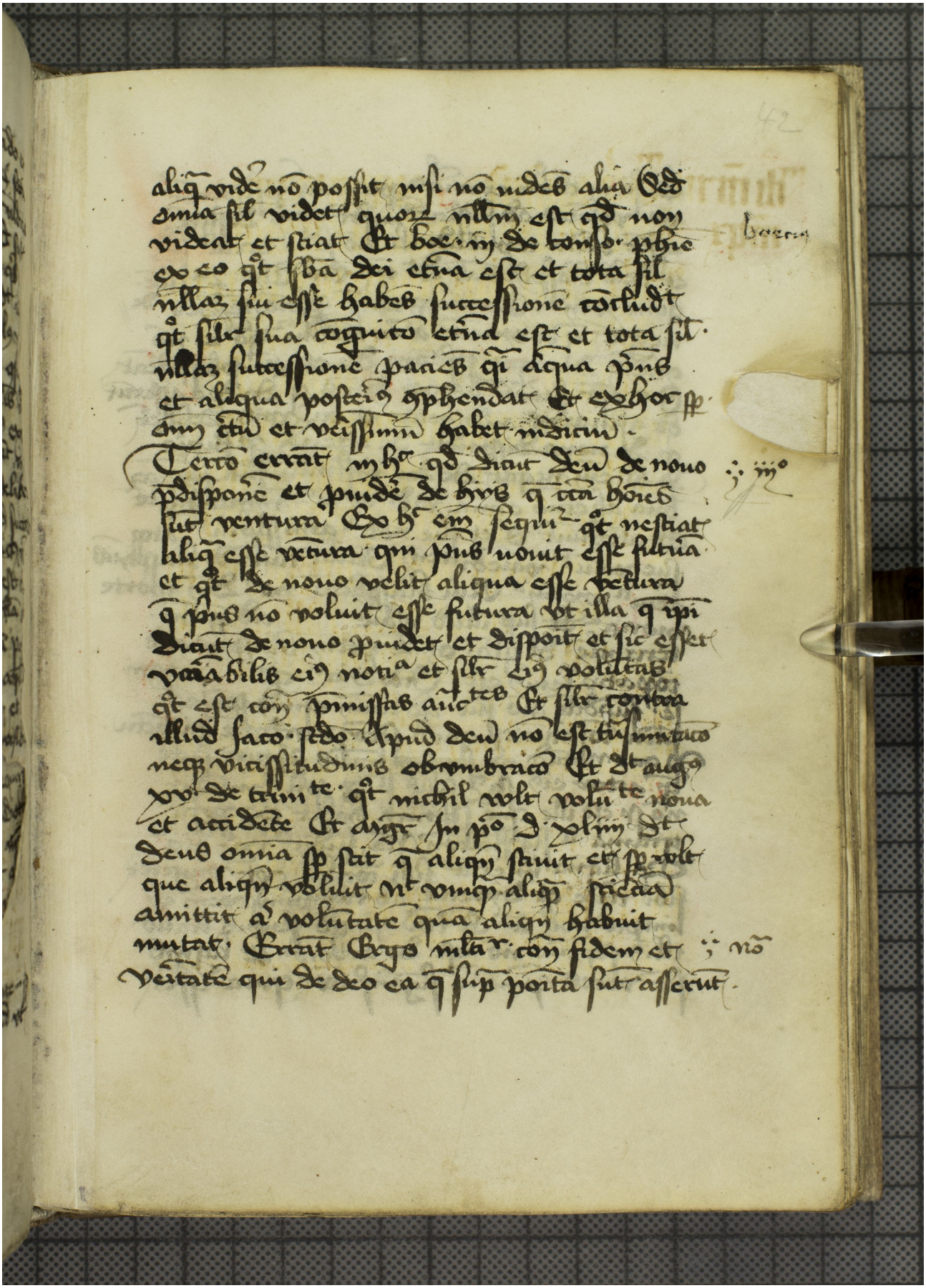

aliq vide no possit nisi no videb aliq Qd
omia sil videt quor nllm est qd non
videat et sciat Et hoc in de consol. phie
eo co qt sba dei etna est et tota sil
nllaz sui esse habes successione conclud
qt silr sua coguito etna est et tota sil.
nllaz successione paries qi aqua pns
et aliqua posteri apprehendat Et ex hor ff
dnm etu et veissimu habet indicium.
Certo errat mlhr qd dicit deu de nouo
pdisponere et prude de hris q ita hoied
sut ventura Ego hr em sequi qt nestiat
aliq esse ventura qm pus nouit esse futria
et qt de nouo velit aliqua esse ventura
q pus no voluit esse futura vt illa q ipi
dicit de nouo pnidet et disponit et sic esset
variabilis cui notia et silr cui voluntas
qt est con pnissas auctes Et silr contra
illud sacro. sedo. apud deu no est tu immutaco
neq vicissitudinis obumbraco Et dicit augo
vo. de trin te. qt nichil volt volu te nouo
et accidente Et dicit sm po d. volim dt
deus omia ff sit q aliqn sciuit et ff volt
que aliqn voluit vt vnqn aliqn sicaud
amittit a voluntate qua aliqn habuit
mutat. Errat Ergo mlr con fidem et
veritate qui de deo ea q sup posita sut asserit.

42

boeth

;; iiij°

;; nō